

Gazdasági Versenyhivatal
1054 Budapest
Alkotmány u. 5.

Az Ön hivatkozási száma:

**Hivatkozási számunk: IS /
HU PD**

2011. június 8.

Csak e-mailben: fuzio_konzultacio@gvh.hu

TÁRGY: NYILVÁNOS KONZULTÁCIÓ A FÚZIÓS ŰRLAPRÓL ÉS ELJÁRÁSRENDRŐL

Tisztelt Gazdasági Versenyhivatal!

Alulírott, Horváth és Társai Ügyvédi Iroda DLA Piper (1124 Budapest, Csörsz u. 49-51.) a Gazdasági Versenyhivatal fúziókontroll ügyekre vonatkozó nyilvános konzultációs felhívásával kapcsolatban a jelen levelünkben kívánjuk összefoglalni észrevételeinket és javaslatainkat a nyilvános konzultációra történő felhívásban feltett kérdésekkel kapcsolatban.

A) ŰRLAP

1. A fúziós űrlappal kapcsolatos munkája során milyen jellegű gyakorlati tapasztalatokat szerzett, amelyek álláspontja szerint jól hasznosíthatók a fúziós űrlap fejlesztése során (pl. csatolandó dokumentumok köre, az űrlap, illetve a kérdések struktúrája)?

Az űrlap, illetve struktúrája kapcsán megfontolandónak tartjuk annak egyszerűsítését (ld. ennek részletes kifejtését a következő kérdésre adott válaszban).

A csatolandó mellékletek tekintetében is javasoljuk azok felülvizsgálatát az alábbiak szerint.

(i) A cégmásolattal kapcsolatban

A cégmásolat, mint csatolandó melléklet kapcsán nem világos, hogy annak mi a funkciója az eljárás során. A cégmásolat ugyanis a cég összes fennálló és törölt adatát tartalmazza. Ezzel szemben a cégkivonat az a dokumentum, amely csak a cég fennálló (hatályos) adatait tartalmazza. Abban az esetben tehát, amennyiben ezen melléklet-típus csatolásának célja az, hogy a GVH meggyőződhesen a kérdéses cégek létezéséről, a cégkivonat csatolása tűnik célszerűnek.

Szolgáltatásainkat Magyarországon a **Horváth és Társai Ügyvédi Iroda** nyújtja együttműködésben a DLA Piper UK LLP-vel, a DLA Piper részeként. A DLA Piper globális ügyvédi iroda, amely önálló és egymástól elkülönülő jogi személyeken keresztül tevékenykedik.

Irodánk listája és működési információk honlapunkon találhatóak:
www.dlapiper.com/hungary.

Központi telefonszám:
+36 1 510 1100

A cégmásolat csatolási kötelezettség különösen a jelentős számú külföldi leányvállalattal rendelkező társaságok esetében jelent komoly problémát, mivel az engedélykérelem benyújtására rendelkezésre álló időn belül általában nem megoldható ezen iratok beszerzése (különösen, ha az adott államban nem létezik ilyen irat). Ezen okiratok hiteles magyar fordítása pedig olyan költség és időráfordítást igényel, ami nem áll arányban a feltételezhetően elérni kívánt céllal.

Amennyiben ezen melléklet-típus csatolásának célja annak verifikálása, hogy a kérdéses társaságok valóban léteznek-e, úgy utalni kívánunk arra, hogy egy kérelemre induló eljárásban nem életszerű, hogy olyan ügyfél kér engedélyt, illetve olyan társaság kerül feltüntetésre az űrlapban résztvevőként, amely nem létezik, figyelemmel arra, hogy a kérelem benyújtása során megfelelő információkat kell szolgáltatni arra vonatkozóan is, hogy az engedélykérési kötelezettség fennáll. Álláspontunk szerint minden esetben abból kell kiindulni, hogy a fúziókontroll eljárások küszöbértékei miatt a kérelmezők eleve olyan üzleti vállalkozások, amelyek tisztában vannak az engedélykérési kötelezettség feltételeivel és az engedély megszerzése érdekében jóhiszeműen és professzionális tanácsadók támogatásával járnak el.

Megjegyezzük, hogy az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) nem teszi lehetővé a Ket. 36. § (2) bekezdésének alkalmazását, amely szerint az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével nem kérhető olyan adat igazolása, amely nyilvános. Célszerű lenne ezen Ket.-szabály alkalmazhatóságát lehetővé tenni, amely esetben továbbra is kérhető lenne az ügyfél cégkivonata mint az ügyfél azonosításához szükséges adat igazolására szolgáló okirat. Ez azonban értelemszerűen már nem vonatkozna a további közvetlen és közvetett résztvevőkre és ezáltal nem jelentene aránytalan terhet.

A fentieknek megfelelően javasoljuk, hogy ne legyen szükség sem a külföldi, sem a magyarországi székhelyű vállalkozások esetében sem cégmásolat, sem cégkivonat csatolására. Törvénymódosítás útján javasoljuk lehetővé tenni a Ket. 36. § (2) bekezdésének alkalmazását a kérelemre induló, összefonódások engedélyezésére irányuló versenyfelügyeleti eljárásokban is.

(ii) *Az éves beszámolóval kapcsolatban*

Az éves beszámolókkal kapcsolatban álláspontunk szerint a külföldön honos vállalkozások esetén szükséges egyszerűsítés. Ebben az esetben ugyanis - figyelemmel a Tpv. 27. § (2) bekezdésében foglalt szabályra - megfontolandó, hogy csak azon cégek esetében legyen szükséges a csatolásuk, amelyeknek ténylegesen volt közvetlen magyarországi árbevételük, illetve ne legyen szükséges a hiteles magyar fordítás (figyelemmel arra is, hogy a külföldi vállalkozások esetén a legritkább esetben fordul elő, hogy az éves beszámolóból közvetlenül kiderülne a közvetlen magyarországi árbevétel, erre vonatkozóan tehát mindenképpen külön nyilatkozat szükséges az engedélyt kérő részéről). A Magyarországon bejegyzett társaságok már közzétett éves beszámolóival kapcsolatban pedig megfontolandó, hogy - különösen amennyiben a Ket. 36. § (2) bekezdése alkalmazása lehetségessé válik - azokat ne legyen szükséges mellékelteként becsatolni.

(iii) *Az ún. hitelességi nyilatkozattal kapcsolatban*

Az ún. hitelességi nyilatkozat csatolásával kapcsolatban álláspontunk szerint megfontolandó annak megszüntetése. Általános eljárási szabály ugyanis, hogy az ügyfél az eljárási jogait és kötelezettségeit jóhiszeműen köteles gyakorolni, azaz pusztán az űrlap - akár jogi képviselő általi - benyújtása értékelhető akként, hogy az ügyfél a kérelme elbírálásához szükséges valamennyi információt megadta. Amennyiben pedig az eljárás során a GVH észleli, hogy a valós helyzet ezzel ellentétes, úgy nincs akadálya a megfelelő eljárásjogi jogkövetkezmények alkalmazásának. A fentiek teljes mértékben függetlenek attól, hogy készült-e hitelességi nyilatkozat vagy sem, ily módon álláspontunk szerint a hitelességi nyilatkozatnak nincs érdemi funkciója és hozzáadott értéke. A fentiek különösen fennállnak a fúziós eljárások azon eseteiben, ahol az eljárás kérelemre indul (ez gyakorlatilag általános, hivatalból csak kivételes esetekben indul fúziókontroll ügy), mivel itt az eljárást megindító ügyfél maga állítja, hogy az ügylet, amelyben részt vett, engedélyköteles (negatív megállapításra irányuló kérelem a mai szabályok szerint nem nyújtható be) és a megszerezni kívánt engedély az ügyfél üzleti céljának megvalósítását szolgálja. Logikusnak tűnik tehát azt feltételezni, hogy az ügyfél hitelességi nyilatkozat hiányában is minden információt legjobb tudása szerint fog megadni. Azon információk tekintetében pedig, amelyekre nézve nem áll rendelkezésre egzakt adat (pl. piaci részesedések mértékei) az ügyfél jellemzően vagy csak megalapozott szakmai becslésére vagy harmadik fél által készített piackutatás eredményére támaszkodhat, amelyek pontosságával kapcsolatban a hitelességi nyilatkozat szintén nem jelent további biztosítékot

2. Tapasztalatai alapján vagy álláspontja szerint (i) mely esetekben (mely feltételek teljesülése esetén) és (ii) milyen tartalmi elemekkel lehetne megvalósítani az űrlap egyszerűsített kitöltését?

Álláspontunk szerint - hasonlóan az űrlaphoz csatolandó mellékletek kérdéséhez - az űrlap kitöltése kapcsán is abból az alapfeltevésekből kell kiindulni, hogy a fúziós ügyek döntő hányada kérelemre indul, azaz a kérelmező és az egyéb ügyfelek által sem vitatottan fennáll az engedélykérési kötelezettség. Ilyen helyzetben nagy valószínűséggel feltehető, hogy a kérelmező és az egyéb ügyfelek legelemibb érdeke valamennyi kért információ gyors és pontos rendelkezésre bocsátása. Amennyiben ez a feltételezés a benyújtott űrlap alapján nem állja meg a helyét a konkrét esetben, úgy a GVH-nak természetesen lehetősége van arra, hogy hiánypótlási eljárás keretében kérjen újabb és megfelelően részletes adatokat. Tekintettel arra, hogy a hiánypótlási előírása az engedély megszerzésének időpontját kitolhatja, a kérelmezőnek elemi érdeke olyan beadvány benyújtása, ami megalapozza a lehető leggyorsabb határozathozatalt. A fentiek előrebocsátásával, a konkrét javaslatunk az alábbiak.

Álláspontunk szerint a Tpv. 30. § (2) bekezdése szerinti azon ügyekben, ahol az engedély megadása nem tagadható meg (figyelembe véve a GVH vonatkozó elvi iránymutatásait és közleményét, amely az ügyfelek részére előre megismerhetővé teszi azt, hogy a GVH mely eseteket tart ebbe a körbe tartozónak) megfontolandó, hogy a kérelemre induló ügyekben bevezetésre

kerüljön egy egyszerűsített űrlap. Ehhez hasonló eljárásrendet követ a közösségi léptékű összefonódások tekintetében az Európai Bizottság is. Az egyszerűsített űrlapon álláspontunk szerint nem szükséges azon részletességű információk nyújtása, mint a jelenlegi űrlapon, elegendő lehet azon információk megadása, amelyek alapján a kérelmező igazolni tudja, hogy az engedély megadása nem tagadható meg.

Függetlenül attól, hogy az űrlap a továbbiakban is egységes lesz-e avagy az egyszerűsített eljárásokra vonatkozóan külön, egyszerűsített űrlap kerül kialakításra, kérelemre induló ügyekben még a kétfázisú eljárásban is megfontolandónak tartjuk az űrlap egyszerűsítését. Ennek keretében a legfontosabb egyszerűsítést a kérelmező vállalkozások számára az jelentené, ha az űrlap valamennyi kérdésével kapcsolatban lehetővé válna a formai megkötések nélküli válaszadás. Példaként említhető a formai megkötésekkel megválaszolható kérdésekre a jelenleg hatályos űrlap V.1.1, V.2.1, V.3 és VI.4.1 pontja szerinti táblázatok kitöltése, amelyet az egyszerűsítés keretében célszerű lenne opcionálissá tenni. Ennek gyakorlati oka például az V.1.1 pont szerinti táblázat kapcsán, hogy annak kitöltése az esetek egy részében nem alkalmas arra, hogy az érintett áru piacok megfelelően bemutatásra kerüljenek, ezért álláspontunk szerint itt a szöveges leírás lényegesen célravezetőbb lenne.

Egy további egyszerűsítést szolgálna a jelenleg hatályos űrlap IV.3 pontjában kért információk, illetve az irányítási kapcsolatokat bemutató ábra közötti válaszadás lehetősége, különösen nagyszámú közvetett résztvevő esetén.

B) KONZULTÁCIÓK

1. Milyen tapasztalatai vannak a fúziós űrlap kitöltésével kapcsolatos, az űrlap beadását megelőző, GVH-val történő konzultációkat illetően?

A GVH általánosságban nyitott az űrlap benyújtását megelőző konzultációra, ebben a tekintetben leginkább a megfelelő személy megtalálásának módja jelenti a bizonytalanságot. Ezen bizonytalanság eloszlata érdekében - az érdemi kérdéseket is felvető konzultációs igény esetén - célszerűnek tűnne előre közzétett módon meghatározni az űrlap (kérelem) benyújtását megelőző konzultáció azon fontosabb szabályait, amelyeket a GVH magára nézve irányadónak tart. Ez ugyanis rendezett és transzparens módon nyújtana eligazítást az eljáró ügyfeleknek és képviselőiknek egyaránt.

2. Eddigi gyakorlata során milyen típusú kérdésekben kérte leginkább a GVH segítségét?

Legjellemzőbb módon a mellékletek benyújtásával kapcsolatos nehézségek miatt volt szükséges konzultálni a GVH-val.

3. Álláspontja szerint, milyen feltételek szükségesek ahhoz, hogy a GVH részéről a leginkább megfelelő segítséget tudja megkapni az űrlap benyújtása előtt és a fúziós eljárás során? (pl. egyeztetési szint a GVH részéről, az átadandó információk köre stb.)

Álláspontunk szerint a konzultációkat megfontolandó lenne kettéválasztani, aszerint, hogy az ügyfelek alapvetően csak technikai, esetleg egyszerűbb megítélést igénylő kérdésekben kérnek felvilágosítást vagy bonyolultabb, egy tranzakció strukturálását, annak végrehajtási módjait érintő kérdésekben is szeretnék egyeztetni az előzetes igazoldási pontokat, szempontokat. Ennek megfelelően a technikai jellegű konzultációk esetében mindössze az igényel megfontolást, hogy a GVH részéről eljáró személy kijelölését az ügyfelek milyen módon kérjék. A bonyolultabb esetekben azonban, ahogy fentebb is kifejtésre került, álláspontunk szerint célszerűnek tűnne előre közzétett módon meghatározni az űrlap (kérelem) benyújtását megelőző konzultáció azon fontosabb szabályait, amelyeket a GVH magára nézve irányadónak tart. Ennek keretében célszerű lenne szabályozott mederbe terelni nemcsak a kapcsolatfelvétel és kapcsolattartás rendjét, hanem egyes tartalmi kérdések ismertetésének módját és az azokra a GVH által adott válaszokkal kapcsolatos szabályokat is, ami azzal az előnnyel járna, hogy rendezett és transzparens módon nyújtana eligazítást az eljáró ügyfeleknek és képviselőiknek egyaránt.

Ennek megfelelően elengedhetetlenek tartjuk, hogy a bonyolultabb megítélésű konzultációs ügyekben a GVH részéről jelentősebb tapasztalattal rendelkező vizsgáló és legalább egy versenytanácstag vegyen részt a formális egyeztetésen.

4. Amennyiben álláspontja szerint szükséges volna az űrlap beadása előtti GVH-val folytatandó konzultáció szabályozása, akkor ezzel kapcsolatban milyen szempontok rögzítését tartaná fontosnak?

Nagyban segítené a felkészülést, a kiszámíthatóságot, illetve az ügyek gyors elbírálását, ha az előzetes konzultáció során ismertetett tényállással kapcsolatban kifejtett álláspontjához és/vagy egyes specifikus kérdésekre adott válaszához a GVH - az alapul fekvő tényállás változatlansága esetén - kötvé lenne vagy legalábbis a körülmények lényeges megváltozásának esetét kivéve, a véleménye / válasza hivatkozási alapként felhasználható lenne a benyújtott kérelemben ismertetett érvelés alátámasztására.

C) EGYÉB

1. Gyakorlati tapasztalatai alapján milyenek ítéli meg a Tpv. fúziós bejelentési küszöbszámait? Esetleges javaslatait (pl. küszöbszámok emelésének szükségessége; a kisebbségi részesedésszerzésre vonatkozó engedély beszerzésének kötelezettsége stb.) kérjük, indokolja!

Álláspontunk szerint - különösen a gazdasági válság miatti árbevétel visszaesés fényében, amely gyakorlatilag korrigálta a jelenlegi küszöbszámok bevezetésének időpontjától felhalmozódott inflációs hatásokat - a küszöbszámok emelése nem látszik indokoltnak. Úgy véljük, hogy a jelenlegi küszöbszámok mellett is csak azon ügyletek kerülnek a GVH elé, amelyek jelentősége a vizsgálatot valóban indokolja.

Az árbevétel számítása szempontjából érdekes kérdésként merül fel a külföldön honos vállalkozások részéről a Magyarországról származó árbevétel

kérdése. Itt az az elvi probléma vetődik fel, hogy míg a magyarországi székhelyű társaság összes árbevételét figyelembe kell venni (még abban az esetben is, ha az 99%-ban exportból származó árbevételről van szó), a külföldön honos vállalkozások esetén csak a Magyarországról származó árbevétel releváns. A magyar székhelyű cégek árbevételi adataival kapcsolatos megfontolás feltehetően azon alapul, hogy egy társaság magyarországi árbevétele nem föltétlenül mutatja a teljes gazdasági erejét, ezért indokolt lehet a külföldről származó teljes árbevétel figyelembe vétele. Amennyiben helyes ez az alapfeltevés, úgy átgondolandónak tűnik a külföldön honos vállalkozásokra vonatkozó árbevétel számítási előírás módosítása is.

A kisebbségi részesedés engedélykérési kötelezettsége álláspontunk szerint nem indokolt, mivel a kisebbségi részesedés megszerzése (egyéb tényállási elemek fennállása esetén, pl. gazdasági függőség, szórt tulajdonosi struktúra) a "de facto" irányítás fogalmán keresztül megragadható helyzetekben már ma is engedélyköteles, míg egyéb esetekben - a jelenlegi szabályozási rezsím alapjainak fenntartása mellett - nem lenne igazolható annak szükségessége. Megjegyezzük, hogy ahol specifikus szabályozási cél azt indokolta (pl. tőkepiaci szereplők, egyes szabályozott iparágak, szolgáltatási szektorok), ott már létezik a kisebbségi részesedések (akár 5% mértékűek is) bejelentési és/vagy előzetes engedélyezési kötelezettsége, amelyek aktív preventív kontrollt jelenthetnek az állam szervei részére, azzal, hogy ezen állami szervek kétségtelenül nem versenyjogi szempontokat vizsgálnak. További preventív állami kontroll-mechanismusok jogszabályba építése azonban már felvetheti az EUMSZ. szerinti tőke szabad áramlása alap-szabadság potenciális sérelmét is, így már csak ezen okból sem tartjuk támogatandónak a kisebbségi részesedések engedélykérési és/vagy bejelentési kötelezettségének előírását.

2. Milyen mértékben támaszkodott eddigi munkája során a GVH által közzétett fúziós eljárési és módszertani tájékoztatókra, mennyire találta ezeket hasznosnak?

A GVH által közzétett tájékoztatók a gyakorlatban hasznosnak bizonyultak és az esetek döntő hányadában az volt tapasztalható, hogy azokat a GVH eljárása során követi, figyelembe veszi, arra az ügyfelek és tanácsadók támaszkodhatnak.

3. Milyen gyakorlati tapasztalatokat szerzett az egyszerűsített-és teljes körű eljárásról szóló GVH közlemény alkalmazása során, amelyek álláspontja szerint jól hasznosíthatók volnának akár az űrlap, akár a közlemény fejlesztése során?

Ezen kérdéssel kapcsolatban utalunk a fentiekben az űrlap kapcsán kifejtett válaszainkra.

4. Terjedelmi megkötés nélkül kifejtheti a fúziós eljárásrend fejlesztésével kapcsolatos – akár törvénymódosítással járó – további indokolt észrevételeit és javaslatait (pl. az engedélykérés ne határidőhöz kötődjön, hanem az összefonódást engedélyezésig ne lehessen végrehajtani).

(i) *A Tpv. 29. §-val kapcsolatos észrevételek*

A Tpv. 29. § szerint a vállalkozások összefonódását eredményező szerződés létrejöttéhez a GVH engedélye szükséges. Álláspontunk szerint - bár az idézett rendelkezés összhangban van a Ptk. 215. §-val - a Tpv. idézett rendelkezése nem tűnik összhangban lévőnek a szerződésekre irányadó általános polgári jogi szabályokkal. A polgári jog ugyanis éles különbséget tesz a szerződés létrejötte, érvényessége és hatályossága között. Az előző mondatban foglalt felsorolásnak ebben a vonatkozásban a sorrendje is lényeges, ugyanis érvényességről/érvénytelenségről, illetve hatályosságról/hatálytalanságról csak létrejött szerződés esetén beszélhetünk, illetve hatályosságról/hatálytalanságról csak érvényes szerződés esetén.

Mellőzve a terjedelmes polgári jogi dogmatikai fejtegetéseket, röviden összefoglalva a három fogalom közötti különbséget, az alábbiakra kívánunk rámutatni.

A szerződés létrejötte azt jelenti, hogy a felek akarategységben vannak, azaz az ügylet kapcsán lényeges vagy bármelyikük által lényegesnek tartott kérdésekben konszenzus alakult ki közöttük. Ez a konszenzus adott esetben nem feltétlenül irányul jogszerű célra, mindazonáltal még a jogellenes célra irányuló szerződések (amelyek adott esetben pl. érvénytelenek) is létrejötteknek tekintendők a felek közötti konszenzus fennállása esetén.

A szerződés érvénytelensége azt jelenti, hogy a szerződés létrejött ugyan, de olyan hibában szenved, amely miatt a jog nem nyújt segítséget ahhoz, hogy arra a felek jogot alapítsanak, kötelezettséget teljesítsenek (pl. mert kifejezett jogszabályi tilalomba vagy a jó erkölcsbe ütközik a szerződés).

A szerződés hatálytalansága pedig azt jelenti, hogy a szerződés ugyan létrejött és érvényes, de valamely oknál fogva joghatás kiváltására már vagy még nem alkalmas.

A hatósági engedély nyilvánvalóan nem kérhető meg a fentiek szerint létre nem jött vagy létrejött, de érvénytelen szerződéshez. A létre nem jött szerződés esetén azért nem kérhető engedély, mivel nincs olyan ügylet, amelyet engedélyezni lehetne (tekintettel arra, hogy a felek konszenzusa nem áll fenn, mindkét fél valamilyen eltérő cél elérésére törekszik). A GVH engedélye a konszenzust nem pótolhatja. Az érvénytelen szerződéshez pedig azért nem kérhető és adható engedély, mert abból jogok és kötelezettségek nem származnak, az állam nem nyújthat semmilyen módon segítséget az érvénytelen szerződés tényleges alkalmazhatóságához. Ebből okszerűen következik, hogy a GVH engedélye csak ahhoz kérhető, hogy a létrejött és érvényes szerződés hatályba lépjen, azaz a GVH engedélye valójában nem a szerződés létrejöttéhez, hanem annak hatályba lépéséhez szükséges. Az ún. végrehajtási tilalom, azaz azon szabály, hogy a tervezett összefonódás nem hajtható végre engedély nélkül, ugyanennek a feltételrendszernek a más módon történő megfogalmazása (a szerződés végrehajtása praktikusán a szerződés teljesítését jelenti, azaz azt, hogy a létrejött és érvényes szerződés - hatálybalépése után - kiváltja a célzott joghatásokat).

A fentiekre tekintettel javasoljuk a Tpv. vonatkozó szabályának átgondolását, annak érdekében, hogy az megfeleljen a polgári jog általános elveinek: a Tpv. idézett rendelkezésének megfogalmazását célszerűnek tűnik az összefonódás végrehajtása tilalmával felváltani. Megfontolandó, hogy egyes kivételes esetekben a végrehajtási tilalom ne kerüljön alkalmazásra (pl. felszámolási eljárás során történő szerzés esetén, jogszabályban meghatározott körben, amennyiben a folyamatos továbbműködtetéshez fűződő érdek fontosabb, mint az előzetes engedélykéréshez fűződő érdek - nem csorbítva azonban az engedély megkérésének kötelezettségét még ilyen esetekben sem).

Megjegyezzük, hogy az engedély hiányában teljesített tranzakciók kapcsán a Tpv. már ma is abból indul ki, hogy létrejött, érvényes és az engedélytől eltekintve hatályos szerződést teljesítettek a felek, mivel a 31. § az engedély nélkül létrehozott összefonódás kapcsán maga is azt írja elő - többek között -, hogy külön kell választani illetve el kell idegeníteni az egyesült vállalkozásokat vagy vagyon- illetve üzletrészeket, ami azt feltételezi, hogy az egyesülés illetve a vagyon- és üzletrészek adásvétele engedély hiányában már megtörtént.

(ii) *Eltérő üzleti évek kérdése, deviza átváltás*

A gyakorlatban előfordul, hogy a közvetlen illetve közvetett résztvevők üzleti évei nem mindegyike igazodik a naptári évhez (ez mind magyar székhelyű, mind külföldön honos vállalkozások esetén fennállhat). A kérelem elkészítése és a küszöbszámok meghatározása kapcsán ez formálisan nem jelent problémát, mivel valamennyi résztvevő esetén megállapítható, hogy melyik az utolsó lezárt üzleti éve. Mindazonáltal amennyiben ezek nem ugyanazon időszakokat ölelik fel, előfordulhat, hogy egymással nem feltétlenül összemérhető adatok kerülnek felhasználásra. Ez különösen fennáll abban az esetben, ha pl. azon termék, amelynek értékesítéséből származó árbevétel képezi az árbevétel jelentős részét, ciklikusan kerül előállításra / betakarításra (pl. egyes mezőgazdasági termények). Adott esetben nem zárható ki, hogy ezen ciklikus hatások nem megfelelően jelennek meg az egymással csak részleges átfedésben álló időszakok beszámolóiban. Erre tekintettel érdemes lenne megfontolni egy olyan kiegészítő szabály alkalmazását, amely az ügyfelek kérelmére lehetővé teszi a ciklikusságból eredő torzítások kiküszöbölését akár (pl. oly módon, hogy azonos időszakra vonatkozó árbevételi adatok kerüljenek figyelembe vételre). Azon iparágak / termékek esetében, ahol a ciklikus hatások nem vagy csak nagyon enyhe mértékben jelentkeznek, ott álláspontunk szerint továbbra sincs szükség a jelenlegi szabályok módosítására.

Szintén érintheti mind a magyar székhelyű, mind a külföldön honos vállalkozásokat a küszöbértékek forintban történő rögzítéséből adódó deviza-átváltási kényszer. A Tpv. ugyanis jelenleg nem tartalmaz arra vonatkozó szabályt, hogy a könyveiket nem forintban vezető vállalkozások árbevételi adatait hogyan kell átváltani forintra. Erre több módszer is adódik, de valamennyi módszer esetében célszerű a Magyar Nemzeti Bank által közzétett hivatalos deviza közép-árfolyamából kiindulni. Abban a kérdésben pedig, hogy mely napi (esetleg mely időszaki átlag-) árfolyamot célszerű használni, két megoldás is kínálkozik: (a) elképzelhető, hogy az adott beszámoló

fordulónapján érvényes árfolyam használatával, illetve (b) nem kizárt, hogy az adott beszámoló által lefedett időszak alatt érvényes átlag-árfolyamok használatával történjen meg az átváltás (mindkét típusú adat elérhető az MNB honlapján). Az utóbbi módszer valamelyest jobban biztosítja az árfolyamok év közbeni volatilitásának kiküszöbölhetőségét (bár kétségtelenül nincs tekintettel az árbevétel egy-egy időszakon belüli volumen ingadozásaira), az első módszer pedig egyszerűbb alkalmazhatóságával szolgálja az elérendő célt.

(iii) Előzetes bejelentés

Javasoljuk annak megfontolását, hogy a magyar versenyjogi szabályozásban is bevezetésre kerüljön a 134/2007 EK rendelet 4. cikk (1) bekezdése második albekezdése szerinti lehetőség, amely szerint egy összefonódás bejelentése akkor is lehetséges, ha az érintett vállalkozások bizonyítják jóhiszemű szerződéskötési szándékukat. Ezzel a szerződéskötés időpontja és az engedélyezés időpontja közötti időtartam csökkenthető. Egy ilyen lehetőség természetesen azzal a következménnyel is járna, hogy a szerződés további hatálybalépési feltételei közül nem feltétlenül a GVH engedélye teljesülne a legkésőbbi időpontban, azaz a GVH esetleg olyan tranzakcióra adna engedélyt, amely később meghiúsulna. Ezzel az érveléssel kapcsolatban utalni kívánunk arra, hogy egy tranzakció még abban az esetben is számos okból meghiúsulhat (pl. valamely fél szerződésszegő magatartása következtében történő elállás), amennyiben valamennyi hatálybalépési feltétel teljesült és a GVH is engedélyt adott az ügyletre. Ebben a tekintetben nincs valódi különbség a két helyzet között, ezért úgy véljük, hogy az idézett EU jogi szabály magyarországi bevezetése nem jár valódi érdeksérelemmel, ugyanakkor segítheti az ügyletek minél gyorsabb lebonyolíthatóságát.

(iv) Elvi állásfoglalás iránti kérelem / negatív megállapítás

Megfontolandónak tartjuk, hogy a GVH-hoz olyan esetekben, amikor valamely olyan új jogértelmezési kérdés merül fel, amelyre vonatkozóan a GVH-nak még nincs (akár konkrét határozatban, akár közleményben) közzétett gyakorlata illetve elvi álláspontja, a feleknek lehetőségük legyen ún. elvi állásfoglalás / jogértelmezés iránti kérelmet előterjeszteniük vagy negatív megállapítási kérelmet (azaz annak megállapítására irányuló kérelmet, hogy a tervezett ügyletük nem engedélyköteles) benyújtaniuk. Ez biztosítaná azt, hogy amennyiben egy tranzakció engedélykötelességével kapcsolatban kétely merül fel amiatt, mert egy új jogértelmezési kérdés merült fel, a felek az arra hatáskörrel rendelkező hatóságtól beszerzett jogértelmezést kapjanak és ezáltal az új kérdésben bizonyosság, de legalábbis autentikus hatósági jogértelmezés birtokába jussanak. Előírható lenne továbbá az is, hogy amennyiben a jogértelmezés alapján a felek ügylete engedélyköteles (ennek megállapítására maximum 30 napja lenne az eljáró GVH-nak), úgy az elvi állásfoglalás kézhezvételétől számított rövid (maximum 15 napos) határidőn belül kötelező legyen az engedélykérelem benyújtása.

Ezúton is jelezzük, hogy akár a fentiekkel, akár a fúziókontroll eljárásokra vonatkozó egyéb kérdésekkel kapcsolatban a továbbiakban is állunk a GVH rendelkezésére.